

14.08.87 (neljakümne kaheksas päev)

Tere siis jälle!

Esimest korda vist kirjutan kirjale pealkirja. Te olete seal kodus õige kirjanikuks hakanud. Mul on taskus juba kaks kirja, millele ei ole vastanud. Püüan ennast kokku võtta ja ära vastata ja ehk õnnestub see ühe kirjaga. Muide väga hea on lugeda, mida te kodus teete, minu pärast kas või iga päev. See, et te minu peale mõtlete ei ole mingisugune ime. Ma ise mõtlen ka väga tihti kodule. Mõnikord mõtlen isegi, et kui oleks võimalik jätta oma kere voodisse ja siirduda ööseks koju, ilmtingimata teeks seda.

Kirjutan nüüd järjekorras, millega tegelenud olen. Kõigepealt sellest, millega tegelesime siis, kui rood oli toimkonnas. Nagu ma juba kirjutasin, ei pidanud ma kuhugi minema. Ega see tähendanud, et mind tööta jäeti. Esimesel õhtupoolikul olin jälle sellel neetud ehitusel, teisel päeval olin aga ühes laos mingil lipnikul abiks inventuuri tegemas. Seal tuli tõsta igasuguseid kaste ühest hunnikust teise ja lugeda igasuguseid esemeid mis kuuluvad vormiriietuse juurde, tegemist oli nimelt riidelaoga. Peale kastide tarimist tuli veel roodu elamus sapöörilabidaga värvi seintelt maha kraapida, meil on käimas nimelt remont. Siin paberil tundub see töö ehk isegi natuke imelik aga tegelikult oli see palju mõnusam, kui olla kusagil kõõgis toimkonnas või patrullis. Tänu nendele kahele päevale möödus see nädal väga kiiresti.

Täna oli eesti poistel pidupäev, kolm eesti poissi said paki, sai taas eesti komme maiustada. Muide see teie jutt sefiiritordist ajas jubeda magusa isu peale, õigemini tordi isu.

Ei tea, kas õnneks või õnnetuseks on vihmajärgid ka meieni jõudnud. Täna kallas hommikust kuni lõunani nagu oavarrest. Üldjoontes ei ole sellest midagi, kas sajab või ei saja, aga meil oli tänaseks ette nähtud tehniline ettevalmistus ja see toimub väljas lageda taeva all. Eks meile anti telkmantlid aga ega seegi teab mis kaitse ole. Läbimärjaks muidugi ei saanud aga kohati küll, eriti püksisääred kirsade juurest, mis käies mantliga kokku puutusid. Ülakeha jäi täiesti kuivaks. Rääkisin nüüd hirmus pikalt ilmast, aga ei ole patt veel rääkida. Meie rühmakomandör ütles, et suvi on selleks aastaks läbi, rohkem eriti ilusaid ilmasid ei tule, tuleb rohkem pilves ja sajuseid, vahel võib ka ilusat sekka visata. Eks näe.

Ega teilgi seal parem ei ole, kui on sadanud nii, et karjamaa ujub. Kas tänavu jääb sovhoosil vili jälle põllule?

See, et ma kirja kirjutamiseks kogu jõu kokku võtsin hakkab vist vilja kandma, alustan juba teist paberit. Täna oli meil veel üks omapärane sündmus, toimus saun ilma pesu vahetuseta. Öeldi, et pesu tuleb endal puhtaks pesta. Igatahes tundub see ülimalt tobedana, terve nädal lahmi ringi ja peale seda tahavad veel, et me seebiga oma pesu puhtaks peseksime. Kui rääkida saunast, siis on see väga omapärane. Seal saab ainult pesta ja selleks on väga vähe aega, higistamise võimalusi ei ole üldse. Loodan, et kui kunagi teenistuskotta jõuan, siis on seal normaalsemad saunad.

Homme saab siin oldud juba poolteist kuud. Aeg on möödunud, kui nii võtta, siis üpris kiiresti. Ette aga ei taha vaadatagi, tohutult palju on jäänud veel teenida. Mis puutub sellesse mirdi, või mis ta nüüd oligi, oksa, siis on see hea, et te mulle toataimi kasvatate, neid läheb kindlasti vaja. Peale sõjaväge tahaks omaette elamist hakata soetama.

Nüüd natuke ajalehtedest ja ajakirjadest. Kui panderolli hakkad tegema, siis peale ajakirjade pane sinna sisse ka mõned ajalehed „Koit“, saab teada, mida kodumail tehakse. Seda artiklite saatmist tee aga edasi, kui midagi huvitavat on, siis kohe saada. Ja veel tahaks, et kirju tuleks sama tihedalt, kui praegu. Kordan veel, väga hea on lugeda.

Sind ärritab ikka see, kuhu ma teenima sattun. Praegu ei tea ma veel midagi öelda, vara veel. Ühes varasemas kirjas kirjutasin, et Etioopiasse ma ei sattu, sest need sellid on juba välja valitud aga muud kohad on lahtised. Mis puutub mõjutamisse, siis selle koha pealt ei oska ma ka midagi öelda, eks see selgub ka hiljem. Eks ma siis kirjutan.

Kirjutate, et mõtted liiguvad uue kohtumise suunas oktoobri algul. Ka minul liiguvad selles suunas, sest lootuse ja ootusega on kergem elada.

Praegu ei mõistagi enam midagi paberile panna. Pastakas sai ka täiesti otsa, praegu kirjutan võõraga, peab kusagilt uue hankima. Meil on siin üks pood, ehk saab sealt. Sellega lõpetan. Kiirete kirjadeni.